

Ma 25. nezelu po swetej tšchojosczi.

Wot šchogo štego humož naš,
 Šte šu te dny a šchynen zaš;
 Kněš, trošchtuj naš we humrěschu,
 Nam nedaj pšchisch ku šgubeńu,
 Kšchet šbožny końž nam š gnady dasch
 A našchu dušchu k šebe brasch.

Amen.

Ten Kněš wě tych bogabojasnych se špytowańa huternusch. To jo ta trošchtna wěrnoscž, l. p! kotaruž š. Pětsch (2. Petr. 2, 9) hoposnanijo. Ten Kněš jo Noacha, lenž jaden bogabojasny muž a přatkař teje pšchawdosczi běšcho, šwarnował, ako won to potopěne na ten šwět tych boganebojasnych pošta. Won jo togo pšchawego Lota, kotaryž Sodome bydlascho, a wot togo nepoznego žhweńa tych štych luži wele hobuse mějascho, humogl, přerwej něžli won te města Sodom a Gomora spali a pšches pšchewroščeńe šašuzi. A tať možo a jo ten Kněš, ten šchogomozny a šmilny Bog, šchylunych bogabojasnych se špytowańa huternusch. A wot togo žomy něto hišczi wězej gronišch.

Ev. Matth. 24, 15—28.

Šaž wy togodla wiželch bužošcho tu grošnoscz togo hopuscžena, wot kotarejež jo gronone pšches Daniela togo profeta, lenž stoj na šwětem měsčje: čtož to lasujo, ten hobmyšlij jo.

Tegdy daschi na te gory huběžnu, kotarež we žydojskej semi šu.

Čtož na kšchyschu jo, ten neles dołoj, nězo se šwojeje wjaže pšchejž brat.

A čtož na polu jo, ten iterošch še šašej po šwoju draštrou.